

التَّوِينُ وَ السَّاكِنَةُ (Nuun al-Sakina and At-Tanuiyin) النون

Дефиниция на нуун ал-Сакина

Нуун ал-Сакина е буквата нуун (ن) над която има сукун (◌◌◌) или над/под която няма къса гласна (◌◌◌, ◌◌◌◌).

Дефиниция на ат-Тануийн

Ат-Тануин е сборно наименование на фатхатан (◌◌◌ - ан), касратан (◌◌◌ - ин) и дамматан (◌◌◌ - ун).

Правила

Когато в Корана срещнем една от горните четири ситуации, в зависимост от това каква буква следва, сме длъжни да спазим следните правила:

1. **Показване (Изхар)** – изговаряме „н“-то и следващата буква както са си – само в случай, че следващата буква е една от буквите, които се изговарят с гърлото. Виж таблицата по-долу.
2. **Променяне (Икляб)** – вместо „н“ се изговаря „м“ (م). Важи само когато следващата буква е „б“ (ب).
3. **Сливане, вмъкване (Идгам)**
 - a. **Сливане без гунна (Идгам бигайр гунна)** – „н“-то не се изговаря въобще, следващата буква се удвоява. Правилото важи само ако следващата буква е ج или ر.
 - b. **Сливане с гунна (Идгам бигунна)** – „н“-то не се изговаря, но следващата буква получава гунна, т.е. на нея се набляга, като се удължава два или малко повече от два интервала. Правилото важи само когато следващата буква е ن, م, ي, или و.
4. **Скриване (Икхфа)** – „н“ се изговаря носово. Т.е. езикът не участва при изговарянето на „н“. Той се подготвя за изговаряне на следващата буква, а звукът, който се чува, се формира, като въздухът минава от гърлото през носната кухина. Правилото важи за всички останали букви от азбуката без вече гореспоменатите.

Ал-Изхар الإظهار	Ал-Икляб الإقلاب	Ал-Идгам الإدغام		Ал-Икхфа الإخفا ء
		Бигайр гунна عُنَّةٌ بغيرِ	Бигунна عُنَّةٌ	
نُ, , или ة преди ح, خ, غ, ع, ه, و, ء	نُ, , или ة преди ب	نُ, , или ة преди ل, ر	نُ, , или ة преди م, و, و, , и	نُ, , или ة е преди останалите букви
ن се изговаря нормално	ن се променя на م	ن не се изговаря; следващата буква получава و	ن не се изговаря – следващата буква се удвоява и получава <i>гунна</i>	ن се изговаря с гунна

Примери:

1. Ал-Изхар: ء след 113:5

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾

2. Ал-Икляб: ب след 91:12, ن

إِذِ أَنْبَعَتْ أَشْقَاهَا ﴿١٢﴾

3. Ал-Идгам:

- a. Бигайр гунна: ل след 112:4, ن

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾

- b. Бигунна: و след 111:1

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾

4. Ал-Икхфа: ش след 113:2, ن

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾

Изключения:

1. ^سمَنْ се изговаря с обикновено ن, след което се спира без значение каква буква следва. Например 75:27:

﴿٢٧﴾ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ

2. ^سن се изговаря с обикновено ن дори ако се продължи (не се спре) без значение каква буква следва. Например 68:1:

﴿١﴾ ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ

3. Когато с ^سن се изписва/изговаря името на дадена буква (например Син - ^سس) тогава ن се изговаря нормално без значение каква буква следва. Това правило не важи ако следващата буква също влиза в състава на името на буква. Например ако свържем 36:1 и 36:2, тогава ن пак ще се изговори нормално:

﴿٢﴾ يس ~ ﴿١﴾ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ

4. Ако има ^نن в средата на дума и след нея има *идгам бигунна* буква, тогава ^نн се изговаря нормално без *гунна* (Изхар мутлак - ^هإِظْهَارٍ مُطْلَقٍ). В Корана се срещат четири такива думи: ^نقَدْ وَانٌ (например 6:99), ^نصِدِّ وَانٌ (например 13:4), ^نالذُّنْيَا (например 10:7) и ^نبَنِيَّانَا (например 37:97).

Означаване на правилата на Нуун ал-Сакина и ат-Тануин в Корана

1. Правилото *Изхар* по принцип не се означава, тъй като при него всичко се изговаря както е.
2. Правилото *Икляб* обикновено се означава с малка буква *мийм* (^م) над нуун *сакина* (ن). В таджуид мусхафа буквата нуун (ن) е оцветена в сиво, а

мийм в зелено (^م): . Когато имаме ат-Тануин преди ب, тогава се

изписва само едната чертичка на *касратан*, *фатхатан* или само едно

لِنَسْفَعًا بِالنَّاسِ

на *дамматан*, като след това има малко мийм в **зелено** (م):

. В обикновения мусхаф Икляб се отбелязва по подобен начин, само че без цветовете.

3. Правилото *Идгам* се отбелязва както следва:

а. *Идгам бигайр гунна* – когато се касае за *нуун ал-Сакина*, в

обикновения мусхаф то не се отбелязва: **وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا**

أَخَذُ. В таджуид мусхафа буквата *нуун* (ن) е оцветена в сиво.

Касратан и *фатхатан* са леко разминати, а *дамматан* се изписва с две обикновени *дамма* едно до друго. В таджуид мусхафа те също са оцветени в сиво.

б. *Идгам бигунна* – по същия начин, както *идгам бигайр гунна*, само че *ат-Тануийн* е оцветен в **зелено**, вместо в сиво.

4. *Икхфа* се не е означена в обикновения мусхаф, но в таджуид мусхафа е

оцветена в **зелено**: **مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ**. Когато се касае за *ат-*

Тануин, то отново чертичките са разминати, а в таджуид мусхафа допълнително са оцветени в зелено.